

**Марко Павловић,
Савез студената
Београда**

Измена закона је преко потребна како би се поправили услови образовања и студирања. Требало би да се да мало већи значај да и неформалном образовању јер Болоњска декларација и то захтева. Биће боље и ако се студенти коначно уједине јер онда ћемо напокон моћи да решимо питања која су за нас важна. Мислим да би сви требало мало више да се вратимо породичним и традиционалним вредностима.

**Петар Кочовић,
пословни клуб
„Српски кривак”**

Биће боље ако одагнамо бес, победимо стрес и не мислимо само на своју врећу. Сваких 100 година на овим просторима се деси нека велика сеоба. Отићи или остати – вечита је дилема. Биће боље ако одемо. Али и ако останемо и бавимо се својим послом. „Увек је боље та-

мо него овде и увек је боље ово него оно”, рече Душко Радовић. Ако се не бавимо својим послом, а остали смо – тешко да ће нам бити боље. Стрес никада није био лек.

**Дамјан
Дамњановић,
Удружење
„Плави круг”**

Више од 710.000 грађана Србије бољује од дијабетеса, зато очекујемо да ће коначно прорадити саветовалишта за ову болест и у нашој земљи. Добро би било да се уведу обавезни систематски прегледи на сваких десет година, а после 50. на сваких пет, и да се сви који оболе од дијабетеса тип два одмах едукују, а не после неколико година када крену компликације.

**Горан Јанковић,
Удружење
станара Дома
за одрасла
инвалидна лица**
Верујемо да ће свака здравствена и образовна установа бити

приступачна особама са телесним инвалидитетом и да ће све више особа са инвалидитетом наћи запослење. Болитак ће донети и нада да ће заживети све већи број услуга на локалном нивоу које би олакшале живот особа са инвалидитетом и да ћемо и ми, као и остали становници Србије, имати бољи животни стандард.

**Марко
Аксентијевић,
неформални
колектив
„Министарство
простора”**

У друштву осиромашеном као што је наше сви су на маргини и једино се заједно можемо померити са ње: студенти и просветари, малинари и ЛГБТ активисти, пензионери и радници. Расцепкани на стотину партикуларних фронтава, осуђени смо на краткорочне помаке и часне поразе.

Противљење „Београду на води” нераздвојно је од питања пијаће воде у Зрењанину и Ужицу и начина на који се наши градови развијају. Кључ нашег бољитка није у страним инвестицијама, него у нашој памети и сарадњи. **Б. Х.**

